

סימן שצט

קונטרס בעניני פיקוח נפש וקידוש השם
ובו כמה דיני חילול שבת לחולה, איסור
עקירת אברים להשתלה ועוד, ומסתעף ממנו
דיני מסירות נפש בשעת השמר

חולה ביסורים ר"ל אם מתפללין שימות
הר"ן בנדרים (מ.) כתב, שפעמים צריך לבקש
רחמים על החולה שימות, כגון שמצטער
החולה בחוליו הרבה ואי אפשר לו שיחיה. ומוכיח
כן מהא דאמרינן בגמ' כתובות דאמתיה דרבי
התפללה על רבי שימות ע"ש. ותמוה הדבר ולא
שמענו מעולם שבכל חולה שמתייסר מאד ונראה
שאין לו תקנה לחיות, מתפללין עליו שימות.

ונראה לבאר, דהנה תמיד אנו מתפללין שהקב"ה
ישלח לו רפואה "שלימה", ונראה
דהכוונה הוא שיתרפא בין בגוף ובין בנפש, והיינו
שמתפלל שיהא גם רפואה לנפש לכפר עונותיו
ועי"ז לא יצטרך ליסורים ח"ו, וזהו רפואה
"שלימה" כפשוטו. [ונראה שזהו כוונת הפסוק "כל
המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני
ד' רופאך", וקשה דאם אין מחלה מה צריך רפואה,
רק הכוונה רופאך ב"נפש" ותגיע לשלימות
שיכופרו העונות וממילא לא יהא בנו מחלה].

ולפי זה יל"פ, דמש"כ הר"ן שמתפללין על חולה
שימות, מיירי בחולי גדול שכבר אינו מסוגל
כלל לעבודת ה' מרוב יסורין, ובכה"ג מתפללין
עליו שיזכה לרפואה שלימה, ואם כבר הגיע זמנו
למות, אלא שמאריכין לו חייו אך ורק כדי שיתייסר
כדי לכפר על עונותיו, אז שהקב"ה ירחם שיתכפר
לו עונותיו והיינו רפואת הנפש, וימות. וכן צ"ל
דהא דאמתיה דרבי התפללה על רבי שימות, איירי
שלא היה יכול עוד לעבוד ה'. ולכו התפללה שאם

ואין כוונתו לש"ש, אבל כשכוונתו טהורה חייב
לחשוש לכל טענה או ריגון על מנת למנוע
נזקים, והחשש המופרך מאיסור לשון הרע עלול
לגרום לקלקול רבים.

ופעם אחת כשהייתי אצל כ"ק האדמו"ר רבי
ישראל אלתר (האדמו"ר מגור) שאל אותי
אודות בתור אחד, וכיון שחשש שאני מפקפק אם
להגיד מפני לשון הרע, אמר "דע לך בבית הזה
אין איסור לשון הרע שהכל לתועלת, וכל מה
שאני שומע אני פועל ועושה ובע"ה יהא תמיד
בזה תועלת".

והנה שמעתי על אסיפת רבנים בה עמד הקדוש
ה"חפץ חיים" זצ"ל ודרש על ענין לשון
הרע, ובקש מהרבנים הנוכחים שיחתמו על
התחייבות להזהר מלשון הרע, והגאון רבי חיים
עוזר זצ"ל היסס לחתום, ויש בזה סיפורים שונים,
וכפי ששמעתי השיב שרב בעירו צריך לידע
ולשמוע הכל אפילו בחשש רחוק מאד ולעשות
בירור יסודי אם יש בדברים ממש, ובמידה שיחתום
עלול להחמיר מדאי וזה יגרום קלקול לרבים ולכן
טוב יותר לתקן ללמוד הלכות לשון הרע.

סוף דבר, מצוה גדולה לספר כל חשש
וחשש, והמנהל צריך לשמוע ולחשוש
ולשמור על התלמידים שמירה מעולה, ואם
מתרשל הרי הוא בכלל ארור עושה מלאכת ה'
רמייה, והיום יש הרבה כלי משחית לקלקל
הנוער, וחובה לשמור שמירה מעולה על קודש
הקדשים, התלמידים העוסקים בתורת ה',
(כמבואר בלשון הרמב"ם סוף הלכות שמיטה
ויובל ע"ש).

ואני באתי לעודדו שלא ינוח ולא ישקוט, ושכרו
רב מאד, ויסכר פי דובר שקר הסותם פיות
ומזלזל בדברים הנוגעים לדיני נפשות.